ناکامی‌های بین‌المللی در کنار حمایت ۲۵ فرماندار جمهوری‌خواه از نافرمانی فرماندار تگزاس
از سیاست‌های مهاجرتی دولت، انتخابات ۲۰۲۴ را برای بایدن سخت‌تر کرده است

تگزاس؛ نماد واگرایی در آمریکا

سیدمهدی طالبی
خبرنگار گروه جهان‌شهر

جنگ اوکراین برای اردوگاه غرب کم بود که عملیات ۷ اکتبر مقاومت اسلامی غزه بر آن سوار شد و به‌دنبالش اقدامات عراق، لبنان و یمن معادلات را پیچیده‌تر کرد. بایدن قرار بود از خاورمیانه خارج شود و به سروقت اژدهای زرد در شرق آسیا برود اما به ناچار در باتلاقی گرفتار شد که صهیونیست‌ها برای واشنگتن آماده کرده بودند. شرایط نشان می‌دهد غرب آسیا هنوز شگفتانه‌هایی دارد که برای دولت بایدن رو نکرده است. در چنین فضایی دولت بایدن نافرمانی داخلی را کم داشت که قفل آن مرحله نیز باز شد. رسانه‌های آمریکا می‌گویند درگیری‌ها میان دولت جو بایدن و «گرگ آبوت»، فرماندار ایالت تگزاس بر سر مرزهای جنوبی باعث ایجاد نگرانی‌هایی درباره احتمال بروز درگیری داخلی در این کشور شده است. دیوان عالی آمریکا به‌تازگی از تصمیم دولت بایدن برای ملزم کردن تگزاس به برداشتن سیم‌خاردار و دیگر موانع احداث‌شده در طول نقاط مرزی که با هدف جلوگیری از ورود مهاجران غیرقانونی ایجاد شده بود، حمایت کرده است اما آبوت از این حکم تبعیت نمی‌کند و کارزار تندی را علیه بایدن به راه انداخته تا حتی صحبت از درگیری شدید داخلی و توسعه آن به میان بیاید.

دعوا بر سر چیست؟

دولت فدرال آمریکا به رهبری جو بایدن رئیس جمهور و گرگ ابوت فرماندار تگزاس دو طرف دعوا هستند. به دلیل تنش در رابطه دولت مرکزی (فدرال) و دولت محلی ایالت، این موضوع دارای اهمیت شده است زیرا علی‌رغم برتری نهایی دولت فدرال بر دولت محلی، توازن میان اختیارات این دو سطح حکومتی، حساس تلقی می‌شود.

موضوع تنش، اختلاف بر سر «ایجاد موانع مرزی» است. فرماندار تگزاس، دستور داده تا موانعی در مناطق مرکزی با مکزیک ایجاد شوند تا مهاجران نتوانند از آنها عبور کرده و به خاک این ایالت قدم بگذارند. دولت بایدن اما مخالف ایجاد این موانع بوده و در تلاش برای جمع‌آوری آنهاست. ادعای دولت، مشکلات زیست‌محیطی و انسانی این موانع است.

طرفی که تنش را به روال حقوقی کشانده، ایالت تگزاس است. این ایالت در ماه اکتبر از دولت بایدن به دلیل آنچه تخریب عمدی بخش‌هایی از دیوار مرزی خود با مکزیک توسط مقامات فدرال، اعلام شده است، شکایت کرد. دولت نیز متقابلا این پرونده را به دادگاه عالی ارجاع داد. این دادگاه با پنج رای در برابر چهار رای، حکم خود را به نفع دولت فدرال صادر کرده و اعلام کرد ماموران فدرال حق دارند درصورت لزوم از سد مرزی ایجاد شده در ایالت تگزاس عبور کنند.

گرگ ابوت، فرماندار جمهوریخواه تگزاس از سال ۲۰۲۱ حرکتی برای مبارزه با مهاجرت با نام «عملیات ستاره تنها» را آغاز کرده است، اما تنش‌ها از اواخر سال ۲۰۲۳ از سال سوم به بعد شدت گرفته و از ۱۰ ژانویه به لحاظ میدانی و فیزیکی نیز اوج گرفته است. در این تاریخ مقامات تگزاس عملا مسیر گشت مرزی ایالات متحده را از منطقه ۲,۵ مایلی در ایگل پس که شاهد موجی از عبور مهاجران بودند مسدود کردند. این مسیر با دروازه‌ها و سیم تیغ محصور شده است که مانع دسترسی گشت مرزی می‌شود.

گرت ابوت فرماندار تگزاس ادعا می‌کند ایالت تحت کنترلش با «تهاجم» از سوی مهاجران روبه رو شده است؛ برترال راس، استاد حقوق در دانشگاه ویرجینیا و مدیر مرکز کارش می‌گوید: «استدلالی که ابوت می‌خواهد بیان کند - که مهاجرت از طریق مرز به منزله یک عمل تهاجم است - تفسیر بسیار گسترده‌ای از کلمه تهاجم است.»

ابوت در بیانیه‌ای که روز چهارشنبه منتشر شد، با استناد به ماده ۴ قانون اساسی به ایالت‌ها تضمین می‌کند که دولت فدرال «از هر یک از آنها در برابر تهاجم محافظت خواهد کرد»، گفت: «دولت فدرال پیمان بین ایالات‌متحده و ایالات‌متحده را شکسته است.»

او با اتکا به نقض عهد دولت فدرال در موضوع مهم دفاع از ایالت در برابر تهاجم، اقدام خود در نافرمانی از دولت را مشروع قلمداد می‌کند. فرماندار تگزاس بایدن را متهم می‌کند که «هیچ کاری برای جلوگیری از تهدیدهای خارجی مانند کارتل‌هایی که میلیون‌ها مهاجر غیرقانونی را از مرزها قاچاق می‌کنند، انجام نمی‌دهد.»

دنباله سیاسی و نظامی

دونالد ترامپ رئیس جمهور سابق آمریکا و اصلی‌ترین گزینه نامزدی حزب جمهوریخواه در انتخابات ریاست جمهوری آتی، به علاوه ۲۵ فرماندار جمهوریخواه-نیمی از ایالت‌ها- از تصمیم ایالت تگزاس حمایت کرده‌اند. این ایالت‌ها گفته‌اند حاضر هستند برای مبارزه با مهاجرت، نیروهای گارد ملی خود را به تگزاس اعزام کنند. این اتفاق بی‌سابقه نیست. کسانی مانند ران دسانتیس در سال گذشته چنین اقدامی را با اعزام ۱۰۰ عضو گارد ملی انجام داده‌اند.

در آمریکا کنترل ارتش و پلیس فدرال، در دستان دولت مرکزی است اما پلیس محلی، از شهرداری‌ها و ساختارهای جزئی محلی پیروی کرده و مسئولیت گارد ملی برعهده فرمانداران ایالت‌هاست.

آنچه به صحبت‌ها درباره «وقوع جنگ داخلی» دامن زده است، موضوع استفاده ایالت‌ها از گارد ملی خود برای نافرمانی از دولت مرکزی است. موضوع استقلال تگزاس از آمریکا نیز برخوردار از دنباله‌ای سیاسی بوده که ریشه در سابق مستقل بودن این کشور پیش از پیوستن به آمریکا دارد.

نسبت سیاسی با ترامپ

یکی از اصلی‌ترین عوامل موفقیت ترامپ در جلب نظر رای دهندگان طی انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۶، تمرکز وی بر موضوع «مهاجران» بود. او به دنبال تقویت مجدد این ابزار برای استفاده در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۴ است.

بر همین اساس ترامپ اوایل هفته گذشته، بسته اصلاحات مهاجرتی را که مدت‌ها به دنبال آن بود و با ظرافت مذاکره شده بود، متوقف کرد. این بسته که در آستانه تصویب توسط جمهوریخواهان رد شد، می‌توانست شدیدترین حفاظت‌ها از مرز را اعمال کند.

ترامپ مرزها را به ستون مرکزی مبارزات انتخاباتی خود تبدیل کرده است و متعهد شده است که درصورت انتخاب مجدد در سال جاری، آن را نظامی کرده و مهاجران را به صورت دسته‌جمعی اخراج کند. او وعده داده پس از بازگشت به کاخ سفید بلافاصله بزرگ‌ترین عملیات اخراج مهاجران را کلید می‌زند.

وحشت‌آفرینی نظامی

جمهوریخواهان بنابه دلایلی مانند اقدام متقابل دربرابر شدت عمل لیبرال‌ها در حزب دموکرات به دنبال نشان دادن چنگ و دندان به رقیب خود هستند. این مواجهه خشونت‌آمیز در حوزه نظامی صورت می‌گیرد اما نه به شکل گرم بلکه به‌صورت نرم.

جمهوریخواهان تلاش خود برای وحشت‌آفرینی نظامی را به مرزها و نسبت به دشمن خارجی-مهاجران و کارتل‌های قاچاق-معطوف کرده‌اند تا به استفاده از ابزار نظامی در محیط داخلی بر علیه رقیب متهم نشوند.

نگرانی عمیق جمهوریخواهان از چیست؟

لیندسی گراهام سناتور تندرو عضو حزب جمهوریخواه زمانی گفته بود جمهوریخواهان به دلیل قاعده جمعیتی کمتر، به دشواری می‌توانند رای آورده و وارد قدرت شوند؛ به‌ویژه وقتی پای رای اکثریت کشور برای مسئولیت ریاست‌جمهوری در میان باشد. به نظر می‌رسد جمهوریخواهان در وهله نخست تلاش دارند با کاهش سرعت مهاجرات، از تشدید تغییر موازنه جمعیتی در میان قاعده طرفداران دو حزب جلوگیری کرده و همچنین با ابزارسازی خارج از صندوق رای، توان اثرگذاری سیاسی خود را حفظ کنند. مهاجران پس از ورود به آمریکا لزوم تابعیت این کشور را دریافت نمی‌کنند، اما فرزندان و نسل‌های بعدی آنها براساس اعطای حق شهروندی براساس خاک (محل تولد) به شهروندی آمریکا در می‌آیند. از این رو قاعده غیرجمهوریخواه و نزدیک به دموکرات‌ها در آمریکا افزایش می‌یابد. به همین دلیل جمهوریخواهان برای آینده خود می‌جنگند. با این حال جمهوریخواهان برای مشروعیت، این جنگیدن را مرتبط با ملی‌گرایی معرفی می‌کنند.

جنگ داخلی و استقلال‌طلبی

آشوب جمهوری‌خواهان در محیط داخلی (تصمیم ایالت تگزاس و حمایت نیمی از ایالت‌ها از آن)، مماس بر مرز (به چالش کشیدن حق دولت فدرال در کنترل مرزها) و دارای اثرات خارجی (درگیری با جامعه آمریکای لاتین) مستقل از دولت مرکزی، نشان‌دهنده توانمندی و اراده آنها برای به‌کارگیری این توانمندی است.

جمهوری‌خواهان تقریبا توانایی خود در اداره یک دولت عمیق برای به چالش کشیدن دیگر نهادها، با ظرفیت‌های استقلال‌طلبی همانند ایالت‌های جنوبی در دوره جنگ داخلی و همچنین امکان سیطره بر دولت مرکزی با خشونت را به رخ همه کشیده‌اند.

دعوای آنگلوساکسون‌ها و لاتین‌ها در مهاجرت

غرب به دو دسته آنگلوساکسون‌ها و لاتین‌ها تقسیم می‌شود که این تقسیم‌بندی در آمریکا نیز به نوعی وجود دارد؛ هرچند با تفاوت‌هایی. زیرا منظور از لاتین‌تباران در آمریکا بیشتر از اینکه با اروپایی‌تباران مرتبط باشد، به جوامع آمریکای لاتین ربط دارد. سفیدپوستان ۶۰ درصد جمعیت و لاتین‌تباران که با توجه به زبان اسپانیایی هیسپانیک نامیده می‌شوند، ۱۹ درصد جمعیت آمریکا را تشکیل می‌دهند. نبض جمعیتی سفیدپوستان را مهاجران شمال و شمال غرب اروپا مانند بریتانیایی‌ها، آلمانی‌ها و هلندی‌ها در دست دارند. در میان لاتین‌تباران، هرچند اسپانیایی‌ها نیز حضور دارند اما غلبه با جوامع آمریکای لاتین به‌ویژه مکزیکی‌هاست. سفیدپوستان یا جریان آنگلوساکسونی نگران هستند با تداوم مهاجرت از جوامع آمریکایی و همچنین آسیا، نسبت جمعیتی آنها کاهش یابد. پیش‌بینی شده تا ۲۰۶۰، نسبت سفیدپوستان به ۴۰ درصد می‌رسد که دوسوم کمتر از سهم کنونی آنهاست. در این صورت تسلط آنها بر آمریکا از دست رفته و از میان لاتین‌تباران و آسیایی‌تباران، لاتین‌ها با توجه به جمعیت بسیار بیشتر و سابقه حضور طولانی‌مدت‌تر می‌توانند به قدرت بیشتری دست یابند.

معضل مهاجرت به دلیل تغییر دموگرافی جمعیتی مورد تایید نخبگان آمریکایی است اما جمهوری‌خواهان به دلیل رویکرد محافظه‌کارانه مواضع تندتری داشته و دموکرات‌ها به دلیل تاثیرپذیری از غیرسفیدپوستان، نگاه‌های ملایم‌تری به مهاجرت دارند.

براساس آخرین آمار سرشماری، آمریکا دارای ۴۵ میلیون نفر مهاجر است که ۱۳,۶ درصد کل جمعیت می‌شود که مشابه یک قرن قبل است. با این حال این مشابهت فریب‌انگیز است. براساس گزارش موسسه سیاست مهاجرت، در سال ۱۹۶۵، ۹,۶ میلیون مهاجر در ایالات متحده تنها پنج درصد از جمعیت را تشکیل می‌دادند. اکنون بیش از ۴۵ میلیون مهاجر نزدیک به ۱۴ درصد از کل کشور را تشکیل می‌دهند. در دهه ۱۹۶۰ تصویر مهاجران در آمریکا تفاوت‌های بسیاری با امروز داشت. در سال ۱۹۶۰ طبق گزارش موسسه سیاست مهاجرت، بیشترین گروه مهاجران ایتالیایی‌ها و پس از آن آلمانی‌ها و کانادایی‌ها بودند. امروز اما بزرگ‌ترین گروه مکزیکی‌ها و دومین گروه هندی‌ها هستند. چینی‌ها و ویتنامی‌ها به‌عنوان جوامع آسیایی، جزء ۱۰ کشور با تعداد بالای مهاجران در آمریکا هستند. چیزی که این تغییر را رقم زده، تغییر سیستم مهاجرتی است. به مدت چند دهه سیستم سهمیه‌بندی کنگره برای پذیرش مهاجران که در سال ۱۹۲۴ وضع شده بود، به نفع مهاجران شمال و غرب اروپا تنظیم بود. این وضعیت در سال ۱۹۶۵ تغییر کرد و قانون مهاجرت و ملیت در قالب جدیدی به اجرا در آمد که در آن مهاجران بسیار ماهر در اولویت قرار گرفتند. این امر راه را برای میلیون‌ها مهاجر غیراروپایی برای آمدن به ایالات متحده هموار کرد. تغییر قوانین به همراه نزدیکی جغرافیایی آمریکای لاتین و بروز بحران در این منطقه که واشنگتن نیز در آن نقش داشته، باعث شده تعداد مهاجران به‌ویژه لاتین‌تباران که توانمندی‌های سیاسی نیز دارند، افزایش یابد.

در سال ۲۰۲۲، ۶۳,۷ میلیون اسپانیایی در ایالات متحده زندگی می‌کردند که ۸۱ درصد آنها دارای تابعیت آمریکا بودند. نرخ رشد زاد و ولد این جمعیت چندان بالا و نگران‌کننده نیست اما نرخ مهاجرت آنها به آمریکا برای راست‌های افراطی دلهره‌آور است. واشنگتن‌پست با استناد به یک گزارش جدید نوشته است اداره گمرک و محافظت مرزی آمریکا با اجازه به طیف گسترده‌ای از خانواده‌های مهاجران و گروه‌های بزرگسال، بیش از دو میلیون و ۳۰۰ هزار نفر مهاجر را در دولت جو بایدن از مرز جنوبی وارد این کشور کرده است. با این حال دولت بایدن نیز دلایلی برای دفاع از خود دارد. داده‌های وزارت امنیت داخلی دولت دموکرات‌ها نشان می‌دهد که آنها بیش از چهار میلیون نفر که از گذرگاه‌های مرزی عبور کرده‌اند را طی سه سال گذشته به کشورهای خود بازگردانده یا از آمریکا خارج کرده‌اند.

اهمیت تگزاس

در میان ۵۰ ایالت آمریکا، تگزاس جزء مهم‌ترین و مشهورترین ایالت‌هاست. تگزاس پس از کالیفرنیا، دومین ایالت پرجمعیت و پس از آلاسکا، دومین ایالت بزرگ آمریکاست. جمعیت تگزاس ۳۰,۷ میلیون نفر است که تقریبا ۹ درصد جمعیت ۳۳۹ میلیون نفری آمریکاست. این جمعیت تقریبا معادل ۴۰ درصد جمعیت انگلیس و فرانسه است. تگزاس با وسعت ۶۹۶ هزار کیلومتر مربع، ۷ درصد خاک آمریکا را تشکیل می‌دهد. این وسعت ۸ درصد بزرگ‌تر از فرانسه و تقریبا سه برابر بریتانیاست. به لحاظ اهمیت سیاسی، اگر نیویورک در شمال شرق، فلوریدا در جنوب‌شرق و کالیفرنیا در تمام غرب دارای اهمیت است، تگزاس در جنوب دارای اهمیت است. همچنین این ایالت دارای مرز زمینی با مکزیک است که شاهد جنگ‌های بسیاری بوده و امروزه نیز بزرگ‌ترین کریدور مهاجرت در جهان به حساب می‌آید. آنچه تگزاس را از دیگر ایالت‌های آمریکا متمایز می‌کند، سابقه استقلال آن است. شعار تگزاس «ایالت تک ستاره» به همین موضوع اشاره دارد. تگزاس سوابق استقلال‌طلبانه تاریخی دارد. برای نخستین مرتبه تگزاسی‌ها در همان ابتدا که مکزیک از امپراتوری اسپانیا مستقل شدند، قصد داشتند کشور خود را تشکیل داده و تحت کنترل مکزیکی‌ها نروند. آنها اما به‌زودی و با کمک آمریکا موفق شدند مکزیکی‌ها را شکست داده و از سال ۱۸۳۶ تا ۱۹۴۵، در مدت ۱۰ سال در قالب کشور «جمهوری تگزاس» استقلال را تجربه کنند. آنچه درباره سابقه استقلال تگزاس اهمیت دارد، وابسته بودن این موضوع به آمریکاست. جدایی تگزاس از مکزیک توسط آمریکا تحریک می‌شد. مقامات آمریکا مهاجرت شهروندان‌شان به تگزاس را تشویق کرده و حتی تعدادی از مقامات سیاسی نیز به این منطقه رفته و ساکن شدند. از این رو سابقه استقلال تگزاس ریشه‌های عمیقی در آمریکا دارد. این ایالت زمینه‌های قدرتمندی در اتصال به حوزه آمریکای لاتین دارد. در تگزاس ۱۲ میلیون نفر یا تقریبا ۴۰ درصد جمعیت لاتین‌تبارند.

بایدن راه ترامپ را می‌رود؟

گرگ آبوت، فرماندار ایالت تگزاس چراغ اول انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۴ آمریکا را روشن کرد. این فرماندار جمهوری‌خواه، با واضح شدن فضای انتخابات ۲۰۲۴ و حضور تقریبا قطعی دونالد ترامپ در آن، نزاع با جو بایدن رئیس جمهور آمریکا بر سر مسائل مرزی و مقابله با مهاجرت غیرقانونی به تگزاس را تشدید کرد تا حدی که درخواست‌ها برای اعلام استقلال این ایالت نیز بالا گرفته است. جدل بایدن و آبوت، درباره سیم‌خاردارهایی است که گارد ملی تگزاس از آن به‌عنوان مانعی برای ورود مهاجران استفاده می‌کند. دولت این حصارها را باعث آسیب به مهاجران می‌داند ولی ابوت می‌گوید که بایدن با تصمیمات مهاجرتی‌اش، «سوگند اجرای صادقانه قوانین مهاجرتی مصوب کنگره» را نقض کرده است. این تقابل، بلافاصله تبدیل به یک دوقطبی در فضای سیاسی آمریکا شد. دونالد ترامپ و فرمانداران جمهوری‌خواه ۲۵ ایالت به حمایت از فرماندار تگزاس پرداختند و دموکرات‌ها نیز به حمایت از بایدن و دولت فدرال. این تقابل نشان می‌دهد که در انتخابات ۲۰۲۴، «مهاجرت» که برای چندین دهه یکی از موضوعات سیاسی تفرقه‌انگیز و پیچیده در ایالات متحده بوده، به‌عنوان یک موضوع اصلی ظاهر می‌شود. امنیت مرزی یکی از محورهای کمپین موفقیت‌آمیز دونالد ترامپ در سال ۲۰۱۶ بود. او اکنون این پیام‌ها را با شدت بسیار بیشتری تکرار می‌کند تا جایی که حتی جمله هیتلر که مهاجران «خون کشور ما را مسموم می‌کنند» را تکرار کرده است. جمهوری‌خواهان به دنبال آن هستند که سیاست مرزی دولت فدرال را به‌عنوان یک شکست برجسته نشان دهند و موضع تندرو حزب خود در مورد مهاجرت را به‌عنوان راه‌حل مطرح کنند. توافق در کنگره برای اعمال محدودیت‌های مهاجرتی سخت‌تر در ازای بودجه بیشتر برای اوکراین متوقف شده زیرا جمهوری‌خواهان به دنبال تغییرات بیشتر در قوانین پناهندگی هستند. حالا که دونالد ترامپ پیشتاز نامزدی جمهوری‌خواه در انتخابات ریاست‌جمهوری است، به نظر می‌رسد که مذاکرات به فروپاشی رسیده است.

ترامپ؛ آتش‌بیار معرکه

مواضع تند رئیس جمهور سابق درباره مهاجران و در کنار آن مواضع فرمانداران جمهوری‌خواه، کمپین قدرتمندی علیه مهاجرت ایجاد کرده است. ترامپ به صراحت گفته است که در صورت انتخاب مجدد، قصد دارد مهاجرت قانونی و غیرقانونی را به‌شدت سرکوب کند. او متعهد شده که «بزرگ‌ترین اخراج داخلی در تاریخ آمریکا» را انجام دهد و فرمانی اجرایی را امضا کند که به شهروندی «حق تولد» پایان می‌دهد. اخیرا او مهاجرانی که به مرز آمریکا می‌آیند را افرادی خطرناک توصیف کرده که از «دیوانه‌خانه‌ها» در سراسر جهان تخلیه می‌شوند. پیام او مبنی بر «تهاجم» مهاجران، در میان برخی جمهوری‌خواهان طنین‌انداز شده است.

بازی بر لبه شمشیر

درحالی‌که موضوع مهاجرت به ورود ترامپ به کاخ سفید کمک کرد، اما در سال ۲۰۱۸ یا ۲۰۲۰ این موضوع موفقیت‌آمیز نبود. در سال ۲۰۱۸ ترامپ و سایر جمهوری‌خواهان کاروان مهاجرانی که به سمت ایالات متحده حرکت می‌کرد را یک چالش خواندند اما با این حال در انتخابات دموکرات‌ها کنترل مجلس را به دست آوردند. در انتخابات ۲۰۲۰ مسائل مهاجرت تا حد زیادی تحت‌الشعاع همه‌گیری و شرایط اقتصادی COVID-19 قرار گرفت و ترامپ و جمهوری‌خواهان از آن طرفی نبستند اما از آنجایی که رقابت ۲۰۲۴ به‌طور فزاینده‌ای به یک مسابقه مجدد احتمالی بین ترامپ و بایدن تبدیل می‌شود، ترامپ تمام تلاش خود را می‌کند تا از رقیب اصلی خود در مدیریت مرزها انتقاد کند. ترامپ در سخنرانی پیروزی خود در نیوهمپشایر گفت: «ما میلیون‌ها نفر را داریم که به‌طور غیرقانونی به کشور ما سرازیر می‌شوند. ما نمی‌دانیم آنها چه کسانی هستند. آنها از زندان‌ها و از مراکز روانی می‌آیند و این فقط کشور ما را می‌کشد.» نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که مهاجرت یک آسیب‌پذیری سیاسی بزرگ برای بایدن است. او تنها ۱۸ درصد محبوبیت در مورد این موضوع دارد که پایین‌ترین میزان برای هر رئیس جمهور از زمانی است که ABC News و واشنگتن‌پست در ژانویه ۲۰۰۴ این سوال را مطرح کردند. نظرسنجی ABC News/Ipsos که در نوامبر گذشته، یک سال مانده به روز انتخابات انجام شد، نشان داد که مردم عموما به جمهوری‌خواهان در مدیریت مهاجرت، نسبت به دموکرات‌ها اعتماد بیشتری دارند. در همان زمان، نزدیک به یک‌سوم بزرگسالان ایالات متحده گفتند که به هیچ‌یک از طرفین برای برخورد موثر با این موضوع اعتماد ندارند.

بایدن در دوراهی

اکنون جو بایدن با یک دوراهی مواجه است. نحوه پاسخ او به این چالش نسبتا بزرگ، ممکن است در اینکه آیا او در سال ۲۰۲۴ دوباره انتخاب خواهد شد یا خیر، تعیین‌کننده باشد. از یک طرف، او رای دهندگان جوان و لاتین‌تبارها را دارد که در سال ۲۰۲۰ از بایدن حمایت کردند. آنها از رئیس جمهورشان می‌خواهند که وعده خود در مورد اصلاحات مهاجرت را محقق کند. از سوی دیگر، یک نظرسنجی اخیر نشان می‌دهد که تقریبا دوسوم بزرگسالان آمریکایی فکر می‌کنند بایدن در قبال مهاجرانی که از مرز عبور می‌کنند باید «سخت‌تر» عمل کند. MSNBC در گزارشی به قلم خولیو ریکاردو وارلا نوشت که ترامپ به جمهوری‌خواهان گفته که اجازه دهند موضوع بدتر شود تا ترامپ بتواند در ماه نوامبر از آن علیه بایدن استفاده کند.

بیل کلینتون، رئیس جمهور دموکرات در سال ۱۹۹۶ با وضعیت مشابهی روبه‌رو شد. تصمیم او برای سختگیری در مرزها، آمریکا را در مسیری قرار داد که این مسیر امروزه همچنان ادامه دارد. اظهارات بایدن نشان می‌دهد که او احتمالا از همان روش کلینتون پیروی خواهد کرد تا رای دهندگان میانه‌رو، مستقل و جمهوری‌خواه را جذب کند. بایدن در این ماه به جمعی از شهرداران گفت: «من معتقدم که ما نیاز به تغییرات قابل توجهی در سیاست در مرز داریم، ازجمله تغییراتی در سیستم پناهندگی برای اطمینان از اینکه ما مقامات لازم برای کنترل مرزها را داریم.» یک نظرسنجی در ماه ژانویه از سی‌بی‌اس نیوز می‌گوید: «درصد مردمی که فکر می‌کنند دولت بایدن باید در قبال مهاجرانی که می‌خواهند [از مرز آمریکا و مکزیک عبور کنند] سختگیرانه‌تر عمل کند، به بالاترین درصد رسیده است.» نزدیک به نیمی از رای دهندگان آمریکایی با اظهارات ترامپ موافق هستند که مهاجران در حال «مسموم کردن خون» این کشور هستند و انتخاب‌های بایدن برای اعمال تغییرات بیشتر در سیاست مهاجرت بسیار محدود است.

صحبت‌های سخت کلینتون در مورد مهاجرت، محور مبارزات انتخاباتی مجدد او علیه باب دول در سال ۱۹۹۶ بود. براساس ردیابی تاریخی گالوپ، در آن زمان احساسات ملی در برابر افزایش سطوح مهاجرت در بالاترین حد خود قرار داشت. به نظر می‌رسد بایدن به این فکر می‌کند که اگر بتواند حملات ترامپ در مورد مهاجرت را خنثی کند، مسائلی ازجمله اقتصاد، حقوق زنان و تهدیدات وجودی برای دموکراسی همچنان برای ایجاد انگیزه در رأی دهندگان بایدن کافی باشد تا او را برای دور دوم انتخاب کنند. راهی که کلینتون را در سال ۱۹۹۶ به پیروزی قاطع رساند، به‌طور کامل در سال ۲۰۲۴ تعبیر نمی‌شود، زیرا بایدن با تعداد رای دهندگان لاتین‌تبار بسیار زیادی روبه‌روست. «مرکز تحقیقات پیو» تخمین زده که تعداد لاتین‌تبارها حدود ۳۲ میلیون نفر باشند. پیش‌بینی اینکه آیا وعده‌های محقق‌نشده بایدن باعث می‌شود این رای دهندگان به‌طور کامل از او قطع امید کنند، دشوار است. از نظر ظاهری تاکنون استراتژی ۲۰۲۴ بایدن شامل گسترش پایگاه لاتین‌تبارها نبوده است. این رای دهندگان به بایدن در پیروزی در سال ۲۰۲۰ کمک کردند. آیا بایدن اکنون در کوتاه‌مدت در تلاش برای پیروزی در انتخابات، ضرر مهاجرت را قبول خواهد کرد؟ انتخاب بایدن برای شبیه شدن به ترامپ در زمینه مهاجرت مطمئنا می‌تواند نتیجه معکوس برای او داشته باشد. برای اکثر رای دهندگان جمهوری‌خواه، هرگز بایدن اعتباری در مورد مهاجرت نخواهد داشت، صرف نظر از اینکه او چه کاری انجام دهد. با دور کردن رای دهندگان مترقی و لاتین‌تبار، بایدن ممکن است حمایت جمعیتی را که حامی‌اش بودند را از دست بدهد اما به نظر می‌رسد که بایدن تصمیمش را گرفته است. او تنها راهبرد عملی برای پیروزی در ۲۰۲۴ را فاصله گرفتن از لاتین‌تبارها می‌داند.